

Stem op 29 oktober voor Deens asielbeleid en win 19 miljard euro

Posted on 13 september 2025 by Eduard Bomhoff

19 miljard euro winst met Deens asielbeleid, of andersom, 19 miljard euro schade met continuering van hoe het nu gaat met ons asielbeleid. Dat lijkt me een redelijk voorzichtige schatting en ik zal uitleggen waar die vandaan komt. Zelfs met zo'n hoge rekening van 19 miljard na nog weer vier jaar niet-Deens beleid zijn er Nederlanders die het asielbeleid van GroenLinks-PvdA en D66 willen doorzetten. Die zijn dan bereid tot veel hogere belastingen of tot grote bezuinigingen op de zorg, de politie, het openbaar vervoer, de woningbouw en ook op het beschikbare budget voor research naar nieuwe energie.

Denemarken is per hoofd van de bevolking iets welvarender dan Nederland. Dat is al zo sinds de Tweede Wereldoorlog, toen Denemarken veel minder schade leed. Daarna trokken de twee economieën heel lang gelijk op met goede en minder goede jaren. Maar kijken we naar de cijfers vanaf 2018, het jaar dat Denemarken serieus begon met een ander asielbeleid, dan verandert het beeld.

Sinds 2018 blijft de economische groei in Nederland per jaar een vol procent achter

op Denemarken. Een breuk in de trend. Blijft dat zo, dan cumuleert dat over een kabinetsperiode tot vier procentpunten verlies in het laatste jaar van het volgende kabinet.

Eerlijk zijn

Polen is een ander belangrijk land dat restrictief handelt met asiel. Cijfers voor de economische groei zijn veel hoger dan bij ons, maar niet goed direct vergelijkbaar, want Polen is nog bezig aan een inhaalslag na 45 jaar communistische dictatuur. Tekenend is wel, en daarom noem ik Polen hier, dat de recente cijfers voor Polen sterk blijven, net als in Denemarken, terwijl in Nederland (en Duitsland na het '*Wir schaffen das*' van Angela Merkel) de economische groei bijna is verdwenen.

Komt na 29 oktober een keuze tegen Deens asielbeleid, dan moeten Timmermans, Jetten en hun kompanen eerlijk zijn over de gevolgen. De overheid heeft 44 procent van de economie nodig voor haar uitgaven, en 44 procent van een stagnerende economie wordt over de tijd steeds minder waard dan 44 procent van een groeiende economie zoals in Denemarken en Polen.

Timmermans en Jetten moeten dus op zoek gaan naar hogere tarieven in de belastingen, omdat er onder hun koers veel minder zal binnenkomen: naar schatting in totaal 49 miljard euro minder over vier jaar (combineer de 44 procent beslag van de overheid, de tien procentpunten verlies over vier jaar en een economie van ongeveer 1100 miljard euro). 49 miljard in vier jaar is de som van 5 miljard in 2027, 10 miljard in 2028, 15 miljard in 2029 en 19 miljard te bezuinigen voor 2030. Zoveel moeten Timmermans en Jetten extra binnenhalen met hogere belastingen, met nóg duurdere energie, of door te sparen met lagere uitgaven, vergeleken met een beleid dat het Deense asielbeleid kopieert.

De 19 miljard euro in het vierde jaar van het volgende kabinet komt uit een vergelijking met het enige rijke land in West-Europa waar een duidelijke cesuur is opgetreden in het asielbeleid. Ik zou ook liever hebben gerekend met een gemiddelde van tien landen die net als Denemarken in 2018 hun asielbeleid verscherpten, want dan hadden we een betere inschatting kunnen maken van de gemiddelde winst van strenger asielbeleid, maar die landen zijn er niet.

Vaste formule

Maar, kunt u opwerpen, misschien doet Denemarken het sinds 2018 zoveel beter dan Nederland om een heel andere reden. Maar welke reden zou dat moeten zijn? Het kan in elk geval niet zijn dat Denemarken profiteert van goedkope energie. Benzine en gas zijn in Denemarken ongeveer even duur als in Nederland. Denemarken lijkt echt veel op Nederland, maar sinds 2018 dus niet voor wat betreft het asielbeleid en de economische groei.

Zo'n schatting van 19 miljard euro is hoog, maar dichter bij de realiteit dan de nul procent waar het Centraal Planbureau (CPB) mee rekent. Bij het doorrekenen van verkiezingsprogramma's begint [het CPB-rekenmodel altijd vanuit een vaste formule](#) voor de trend van de productiviteit van alle mannen en vrouwen in de economie. Het CPB ziet wel dat bij veel meer asielvragers het personeel bij het COA een uitgavenpost is voor de overheid, en ook dat extra politie en justitie geld kosten, maar diepere consequenties van heel grote aantallen asielvragers uit andere culturen tellen niet mee. Toch zijn die misschien veel belangrijker. Ik noem er vier.

Eén: het CPB signaleert niet dat veel vrouwelijke partners van asielvragers geen plannen hebben voor betaald werk. Maar dan kloppen prognoses voor de productiviteit niet meer. Die zijn te hoog wanneer het aantal gewerkte uren van vrouwelijke partners van asielvragers zo anders is dan het gemiddelde.

Nog drie andere gevolgen van grote aantallen asielvragers die iedereen kan zien, maar die geen rol spelen in de CPB-doorrekeningen van de verkiezingsprogramma's. Als winkeliers meer beveiligers moeten betalen, omdat hun winkel dicht bij een azc ligt, is het CPB daar blind voor, want dat zijn geen extra kosten voor de overheid. En als scholen veel extra inzet moeten doen om kinderen te helpen die thuis geen Nederlands spreken, kijkt het CPB met het rekenmodel wel naar de extra uitgaven van de scholen, maar niet naar de mogelijke schade aan de leerprestaties wanneer het tempo in de klas naar beneden gaat. Lagere uitkomsten voor lezen en rekenen zijn schadelijk voor de toekomstige welvaart van ons land – en een persoonlijke tragedie voor kinderen die niet hun potentieel bereiken – maar worden hier ook al weer verwaarloosd. En tot slot: extra asielvragers hebben enorme consequenties voor de woningmarkt en ook daar is het CPB blind voor.

Gevaarlijke misleiding

De berekeningen van het CPB hebben maar één nuttige functie: als een partij veel meer wil uitgeven en tegelijk de belastingen wil verlagen, zal het CPB signaleren dat dan een groot tekort verschijnt op de begroting. Dat is waardevol, maar het CPB zou eerlijk moeten zijn en accepteren dat dit de enige pretentie is van het rekenwerk. De rest is waardeloos en gevaarlijk misleidend.

Wynia's Week brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week, **156 keer per jaar**, met artikelen en columns, video's en podcasts. Onze donateurs maken dat mogelijk. [Doet u mee?](#) Hartelijk dank!